

SITOUTUMINEN

Kestävyyssarvojen
ilmentäminen

Yhden innostus laajeni yhteiseksi toiminnaksi – esimerkki Espanjasta

Espanjalaisessa koulussa rehtori tarttui tilaisuuteen hyödyntää Eco-Schools-verkoston ja ECF4CLIM-hankkeen tukea ympäristötoiminnan kehittämiseksi. Koulua tukivat monet organisaatiot, kuten CIEMAT, ARBA, Ecoescuelas ja CENEAM. Yhdessä he oppivat uusiutuvasta energiasta, kierrätyksestä, biodiversiteetistä, veden säästämisestä ja metsien merkityksestä.

Sitoutumisen kannalta ratkaisevaa oli innostus ja hyvä suunnittelu. Kun yhteinen tahtotila syntyi, yhteistyön kautta saavutettiin näkyviä tuloksia. Kouluun syntyi ympäristöystävien verkosto, ja toimintaan kutsuttiin mukaan myös muita kouluja.

Mikä edisti sitoutumista?

- Tärkeä onnistumisen tekijä oli se, että rehtori nimesi yhden opettajan viralliseksi ohjelmakoordinaattoriksi. Aikatauluhaasteista huolimatta toimintaa saatiin mahtumaan koulupäiviin hyödyntämällä taukoja, kuvataidetunteja ja lisäämällä erityinen projektiaika lukujärjestykseen.
- Mitä näistä kokemuksista voidaan oppia?
- Henkilökohtainen motivaatio, tunteet ja luontosuhde ovat keskeisiä sitoutumisen ajureita.
- Yhteistyö, suunnittelu ja osallistava ohjaus pitävät toiminnan elävänä.
- Sitoutuminen vahvistuu, kun oppilaat kokevat äänensä merkitykselliseksi.
- Käytännön tekeminen ja perustiedot luovat toiminnan pohjan, mutta keskustelu ja yhteinen reflektio mahdollistavat laajemman osallistumisen.
- Kestävyyssarvot kilpailevat usein oppimispaineiden kanssa, ja pedagoginen johtajuus on tärkeää koko koulun sitouttamisessa.